

Název práce: Vliv římského práva na český právní řád
Autor: Andrea Franková
Vedoucí práce: Miroslav Černý
Oponent: Petr Dostalík
Rok: Plzeň, 2022

K práci, předložené mě k posouzení, uvádím následující:

Na počátku je třeba konstatovat, že autorce se nepodařilo naplnit zadání diplomové práce. Práce se nezabývá vliv římského práva na český právní řád jako celek, ve skutečnosti se zabývá vývojem právní institutu závěti v římském právu a v právu, které platilo v českých zemích od středověku až do současnosti. Autorka se v práci nevyjadřuje k tomu, jaké důvody ji vedou k tak razantnímu omezení tématu diplomové práce, ani proč si vybrala ze všech institutů římského práva zrovna závěť. Navíc se nejedná o téma nijak objevné, tématu dědického římského práva a jeho vlivu na právo současné existuje v současnosti již velké množství prací. Vzhledem k omezení tématu práce na testament považuji za nadbytečné kapitoly, které se zabývají jinými pořízenými *mortis causa* - jako je odkaz, kodícil nebo donatio mortis causa nebo dokonce odúmrť či nedíl. Navíc není těmto ostatním pořízením věnována dostatečná pozornost v kapitolách, které se věnují dalšímu právnímu vývoji testamentu.

Z hlediska metodologie pak chybí - alespoň stručné - srovnání s vývojem v oblasti testamentu v zahraničí. Autorka pracuje s dostatečným množstvím pramenů a literatury, v oblasti římského práva postrádám zahraniční zdroje. Chybí také specializovanější práce týkající se římského dědického práva. Práce vykazuje na základě údajů antiplagiátorského softwaru katedra pouhou 4% shodu s ostatními zdroji, což je možno považovat za vyhovující.

Práce je opatřena dostatečným poznámkovým aparátem.

K jednotlivým kapitolám podrobněji:

1. Přednost testametrní před intestátní posloupnosti není nutné dovozovat z Gaiovy Učebnice, vyplývá přímo z ustanovení Zákona XII desek
2. Autorka pěkně zpracovala historický vývoj testamentu od nejstarších dob až po kodifikaci císaře Justiniána.
3. Velmi pěkně je také zpracována kapitola věnovaná vývoji testamentu do roku 1811, ve které je poměrně podrobně, s odkazy na prameny a v paralele s římským právem zpracován institut závěti v Všehrdovi, VZZ a OZZ.

Název práce: Vliv římského práva na český právní řád

Autor: Andrea Franková

Vedoucí práce: Miroslav Černý

Oponent: Petr Dostálík

Rok: Plzeň, 2022

4. Kapitola věnovaná ABGB je spíše popisná, není dostatečně zdůrazněn vliv římského práva na právní úpravu.

5. V podstatě stejnou výtku je možno uvést i k právním úpravám testamentu, které byly provedeny kodifikacemi z let 1950, 1964 a 2012. Autorka pouze popisuje, a to ještě velmi stručně právní úpravu, k recepci římského práva se vyjadřuje velmi kuse a pro velké množství probíraných institucí nemá prostor pro podrobnější rozbor jednotlivých právních problémů, se kterými se vypořádává současná romanistická i civilistická literatura. Jako příklad takové *omisse* je možno uvést vztah mezi povinným dílem v závěti a odkazu a darováním pro případ smrti.

Z výše uvedeného vyplývá, že autorka je schopna samostatné práce na zvoleném tématu, dokáže vyhledat a zpracovat relevantní zdroje a literaturu, nedokázala však ani vyčerpat jí zvolené téma práce, ani udržet konzistentní pole úvah u jednotlivých právních institutů spojených se závětí.

Proto doporučuji sice mně předloženou diplomovou práci k obhajobě a stanovuji jako téma k diskuzi v rámci této obhajoby otázkou preference testamentární posloupnosti před intestátní, celkovou známku však doporučuji udělit až na základě provedené obhajoby.

V Přeově, dne 24.4.2022

doc. JUDr. Petr Dostálík, Ph.D.